

1. Všech vě - ků moc - ný Krá - li,
tě v srd - cích věr - ní chvá - lí,
Je - ží - ši Kris - te náš,
v nich pří - by - tek svůj máš.
Ač v ne - bi s Otcem svým pře - bý - váš
ja - ko vlád - ce a Pán mi - lo - sti - vý,
však v Du - chu svém jsi blíz - ký
všem srd - cím po - kor - ným.

2. Uprostřed světa všeho / církev shromažďuješ / a dary
Ducha svého / i dnes obnovuješ. / Tak zjevuješ se sám, / náš
Pane, vždy, když skláníš / se ve své lásce k nám. / Jsi hoden
cti a slávy, / buď chválen, uctíván.

3. Rozličné dary dáváš / svým věrným k spasení, / do srdce
zákon vkládáš / své vnitřní proměny. / To nové zrození / ze
služby slova tvého / a z Ducha pramení / ve společenství
věrných / tvému nařízení.

4. Je naděje v tom stálá, / pevně založená / a jako tvrdá
skála / slovem potvrzená; / účast opravdová / na Kristu
v jeho církvi / naději nám dává / na slavný život nový, / jenž
věčně zůstává.

5. Již nepatří moc žádným / v světě pokušením, / by svedla
ty, kdo dávným / věří zaslíbením; / i v jejich zemdlení /
jsou mocně slovem Páně / v srdcích povzbuzeni, / v častém
pochybování / mají posílnění.

6. A dokud v Kristu máme / svou skálu jedinou, / v naději
přijímáme / milost a spásu svou. / Když Pána vítáme /
v hlubinách srdce svého, / ve víře trváme, / tu zachránce
mocného / v Bohu věrném máme.

t: Martin Abdon, Písně chval Božských, 1561 / Ludvík Bohumil Kašpar,
Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Gantz neue geystliche teütsche Hymnus, 1527 /
Písně chval Božských, 1561